

عنوان مقاله:

تاثیر کم آبی و میکوریزا بر عملکرد دانه، خصوصیات زایشی و فیزیولوژیکی ارقام ذرت

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

میکائیل نوردخت - گروه زراعت، واحد ملکان، دانشگاه آزاد اسلامی، ملکان، ایران

الناز فرج زاده معماری تبریزی - گروه زراعت، واحد ملکان، دانشگاه آزاد اسلامی، ملکان، ایران

خلاصه مقاله:

کاربرد میکوریز و انتخاب رقم مناسب می تواند از جمله مدیریت های ساده در برابر عوامل تنش زا مانند کم آبی باشد. این مطالعه باهدف بررسی تاثیر سطوح آبیاری (آبیاری پس از 70، 110 و 150 میلی متر تبخیر از تشتک)، تیمار میکوریز (کاربرد و عدم کاربرد میکوریز) و رقم (704 و 640) بر رشد و عملکرد ذرت انجام شد. آزمایش در سه تکرار و به صورت اسپیلت پلات فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی در سال 1394 در دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملکان اجرا شد. بر اساس نتایج به دست آمده، واکنش ارقام به کم آبی متفاوت بود. در تیمار آبیاری پس از 70 میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر در رقم 704 بیشترین عملکرد دانه به دست آمد. در رقم 704 هر دو تیمار آبیاری پس از 110 میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر و آبیاری پس از 150 میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر به ترتیب باعث کاهش 19 و 50.6 درصدی عملکرد دانه در واحد سطح شد، ولی در رقم 640 که در شرایط آبیاری کامل نیز از عملکرد کمتری نسبت به 704 برخوردار بود، کم آبی تاثیری بر عملکرد دانه در واحد سطح نداشت. تیمار میکوریز نیز افزایش 25.2 درصدی را در عملکرد دانه ذرت باعث شد. کم آبی بر کلروفیل a تاثیری نداشت، ولی محتوای کلروفیل b را کاهش داد، درحالی که میکوریز باعث افزایش کلروفیل a شد. کم آبی و میکوریز بر محتوای کاتالاز و پراکسیداز نیز افزود. در کل به دلیل عدم وجود اختلاف معنی دار بین ارقام در شرایط کم آبی شدید و بالا بودن عملکرد رقم 704، کاشت رقم 704 و اعمال تیمار میکوریز جهت کشت در منطقه پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

ذرت، رقم، عملکرد، کم آبی، میکوریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1025118>

